

11. Филип је царског рода. В. јеванђеља
12. Негативан однос јаванђеља према цару Ироду и његовом брату Филипу, а напротив, веома благонаклон однос према Јовану Крститељу. Израз "цар Ирод" постао је оште-негативан
- Коментар уз 12б. "Папа и император су били рођаци и германског порекла... Римљани су с непријатељством гледали те плавокосе Саксонце, који су дошли да владају њиховим градом, а тиме и хришћанским светом, и млади тубјинци нису могли Римљанима улити страхопоштовање према себи" [41, т. 3, стр. 346]
13. Јован Крститељ је борац против породичног клана Ирод + Филип
14. Цар Ирод хвата и затвара Јована Крститеља
- Коментар уз 14б. "После проглашења папе (Буна - А.Ф.), који је потицао из императоровог рода, било је неопходно умирити град. На суд су били позвани римски побуњеници, који су прогнали Јована XV... Неки од народних вођа (у устанку - А.Ф.), међу којима и Кресцентије, били су осуђени на изгнанство" [41, т. 3, стр. 347]
15. Ирод (и Филип) "амнистирају" Јована Крститеља; наиме, иако је Јован заточен, он није и кажњен, штавише, узива поштовање цара Ирода (Марко, VI, 24-28)
- Коментар уз 15б. Ненавикнут на власт... Григорије V (у свету Бруно - А.Ф.)... жељећи да придобије Рим својом добротом, умolio је младог императора, који је и сам био мирољубив, да опозове своју заповест. Кресцентије се заклео на поданичку лојалност и остао у Риму као приватно лице [41, т. 3, стр. 347].
16. Јован Крститељ наноси "увреду" Филипу (оптужујући Иродијаду, жену цара Ирода)
- Коментар уз 16б. Кресцентијево претеривање Бруна, брата од стрица и личног штићеника Отона III, представљало је, наравно, недвосмислено "вређање" целог клана Отон-Бруно
11. Бруно је царског рода, он је унук Отона I Великог [41, т. 3, стр. 343]
12. Непријатељски однос Римљана, посебно националне партије на челу с Кресцентијем, према Германима Отону III и Бруну. Напротив, Јован Кресцентије је национални херој Рима (током неколико потоњих столећа)
13. Јован Кресцентије је борац против породичног клана Отон III + Бруно
14. Отон III, император Рима, наређује да се Јован Кресцентије ухапси и да му се суди (осуда на изгнанство)
15. Отон III и Бруно званично амнистирају Јована Кресцентија. Јован је остао у Риму, није прогнан, али је одстрањен од политичке власти. То је аналогија с "кућним притвором" [41, т. 3, стр. 347]
16. Јован Кресцентије наноси "увреду" папи Бруну (Филиповом оригиналу): претерије га из Рима [41, т. 3, стр. 351]